

Träsnidaren,
småbrukaren,
diktaren
**Runar
Salminen**
från Vargata

Född 14 november 1912 i Vargata,
död 23 februari 1989.

*"Han som vände skalgubbarna
på rätt köl... och
seglade med ladusvalorna!"*

(Citat av Göran Andersson i boken Runar Salminen -
diktare i ord och trä (2003) av Ralf och Johan Nordgren)

Runar Salminen (RS) var yngst av tolv barn i
den litterära syskonskaran Salminen och den
enda av syskonen som stannade kvar i hembyn
Vargata på Vårdö. Han försörjde sig på småbruk
och fiske och gjorde sig ett namn som en skick-
lig träsnidare.

RS debuterade som diktare som 62-åring med
diktsamlingen *Rummet fullt av svalor* (1974),
den första av fem diktsamlingar.

Naturvän, drömmarsvala, professionell diktare
– omdömena om RS är många. Dikterna rym-
mer frihetslängtan, särlingsskap, livsgläjde och
har kallats modern folkpoesi.

Kamratskapet med naturen är centralt vilket
framstår tydligt i dikterna. Han intresserade sig
för natur och fåglar och förde i perioder dagbok
över sina iakttagelser. Du hittar hans anteck-
ningar på nätet (sök på Salminens vänner)

Ur RS:s fågeldagbok:

10 juli 1945

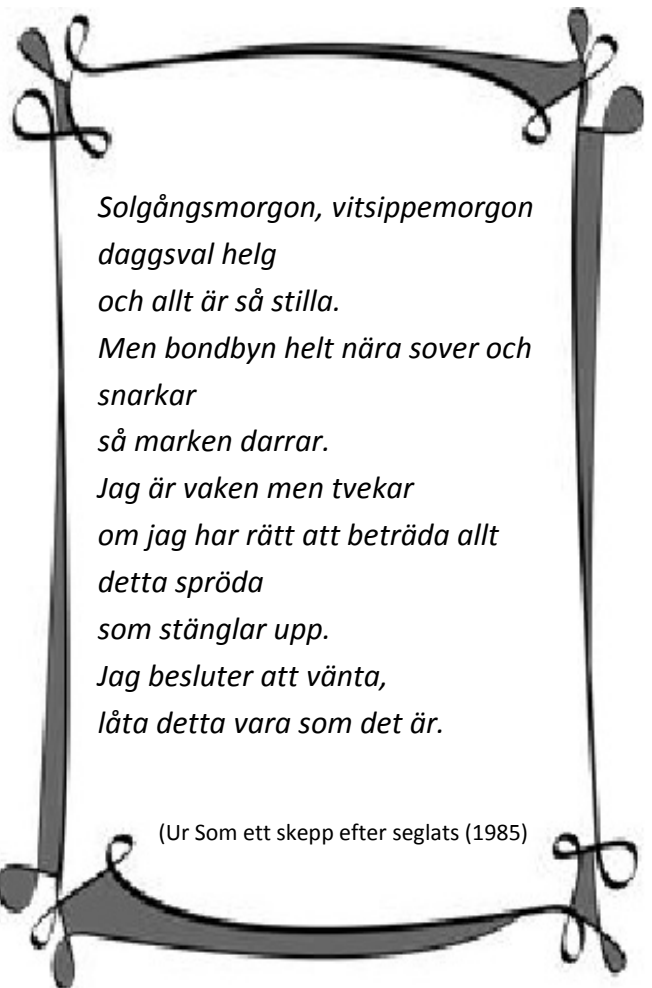
*"En ny intresant fågelart som ej förr
observerats, har glatt alla Vargata fågel-
vänner med sin egendomliga sång.
Det var Bastardnäktergalen. Den har un-
der två veckors tid sjungit otröttligt från
trädkronorna vid Lundkvistens butiken."*

RS gifte sig 1937 med Ines Lindkvist. De fick
inga egna barn men systersonen Ralf Nordgren
– sommarpojken - vistades ofta hos paret.
Nordgren skriver att RS själv uppfattade sig
som "särling, avvikare, drömmarekarl". Ett
återkommande tema i dikterna är "Runars
kamp med livsgåtan". RS var byfånen som inte
riktigt togs på allvar av omvärlden och han
identifierade sig med andra särlingar som till
exempel Joel Pettersson.

Mindfulness enligt Runar Salminen!

Källor:

Mariehamns stadsbiblioteks författarporträtt,
Nordgren, Ralf och Johan (2003), Runar Salminen -
diktare i ord och trä.

*Solgångsmorgon, vitsippemorgon
daggval helg
och allt är så stilla.
Men bondbyn helt nära sover och
snarkar
så marken darrar.
Jag är vaken men tvekar
om jag har rätt att beträda allt
detta spröda
som stänglar upp.
Jag besluter att vänta,
låta detta vara som det är.*

(Ur Som ett skepp efter seglats (1985))

Sammanställt av Victoria Lundgren, kulturarbetare, Vårdö kommun